

РЕШЕНИЕ

№ 4577

гр. София, 12.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 21.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **14350** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 284 и сл. от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС), във вр. с чл. 203 и сл. от АПК. Ищецът Д. Т. М. твърди, че изтърпява наложено му наказание „лишаване от свобода“, като ответникът не е изпълнявал задължението си да пръска килията му срещу хлебарки и дървеници, както и не е позволил на ищеца да получи препарат срещу тях, вследствие на което насекомите го лаят и хапят. Ето защо иска присъждане на сумата от 100 лв. обезщетение за причинени му неимуществени вреди за периода от 9.12.2019 г. до 15.12.2019 г. Претендира разноски. Ответникът – Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ оспорва предявените искове. Твърди, че не се установява неизпълнение на вменено от закона задължение от страна на ответника, което да ангажира отговорността, с което да се нарушава чл.3 от ЗИНЗС. Твърди, че липсва един от елементите на фактическия състав, което е достатъчно основание иска да не бъде разглеждан, без да е необходимо да се разглеждат останалите предпоставки – дали са претърпени вреди и налице ли е причинна връзка. Сочи, че не са приложени доказателства към исковата молба за обстоятелствата, на които се основава иска. Ответникът твърди, че неимуществените вреди, каквито ищецът претендира, не се предполагат, а подлежат на доказване на общо основание, чрез ангажиране на доказателства. Излагат се съображения, че от ангажираните доказателства не се установява причината за състоянието му – постоянни негативни изживявания, състояние на дискомфорт и емоционален

дисбаланс, да е свързана с действия и бездействия от страна на администрацията.

Представителят на СГП счита, че искът е неоснователен и недоказан. Не са представени доказателства, от които да се установява за конкретно действие на ответника, от което ищецът да е претърпял вреди.

След като прецени твърденията на страните и събрания по делото доказателствен материал, намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори, че ищецът изтърпява наказание лишаване от свобода в Затвора С.. Спазването на изискванията, при които следва да бъде изпълнявано наказанието лишаване от свобода се осъществява чрез издаваните актове и осъществяваните действия и/или бездействия от органите по ЗИНЗС. Съгласно чл. 204, ал. 4 от АПК незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за присъждане на обезщетението.

В нормата на чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС е предвидено, че държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3. В чл. 3, ал. 1 от ЗИНЗС е предвидено, че осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение. В ал. 2 на чл. 3 е дадено примерно, но не и изчерпателно изброяване кога следва да се приеме, че е налице нарушение на ал. 1 - поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност.

За да бъде ангажирана имуществената отговорност на държавата по чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, следва да е налице твърдение за допуснати от затворническата администрация нарушения от категорията на описаните такива в чл. 3, ал. 2, като тя следва да предостави информация за наведените в исковата молба факти. Едва ако не представи, следва да се приеме, че са доказани твърденията на ищеца /чл. 284, ал. 3 ЗИНЗС/. Следователно, законът предвижда тежест на доказване за ответника на фактите, на които се основава искът.

Съгласно чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС в случаите по ал. 1 настъпването на неимуществени вреди се предполага до доказване на противното – налице е оборима презумпция, че от поставянето в неблагоприятно положение ищецът е претърпял вреди.

В случая ответникът представи договор от 13.11.2018 г. с [фирма] за извършване на дезинсекция и дератизация на сградите, които стопанисва.

Представено е становище от Ж.К. относно обработките по ДДД, че те следва да се провеждат на всеки 2 м., като се излага твърдения, че честотата е достатъчна. При възникване на извънредни епидемиологични мерки и при увеличаване честотата на популацията, следва да се проведат извънредни обработки. Правят се препоръки по превенция.

Представени са два протокола за обработка от 5.11.2019 г. и от 29.1.2020 г.

Представена е справка, в която се твърди, че дезинсекцията се извършва шест пъти годишно, а дератизацията – два пъти, като обработките са се извършвали по график и с определени дати, периодически.

Видно от предписание от 12.6.2017 г., е предписано на началника на Затвора С. да извършва дезинсекция, предварителна подготовка на спалните помещения, изпаряване на дюшеците, изпиране на спалното бельо и дрехите; ограничаване заселването на гълъби.

Предвид така установеното и с оглед доказателствената тежест на ответника съдът намира, че искът е основателен. Ответникът, чиято е доказателствената тежест, установи, че е сключил договор и на посочените дати е извършвал ДДД обработка, но от доказателствата по делото не може да се установи дали тази обработка е достатъчна. В този смисъл твърдението на посочената по-горе служителка не може да се възприеме, доколкото не е аргументирано. Не е ясно на какъв период от време се възпроизвежда популацията на част от кръвопиещите насекоми и достатъчно ли е за унищожаването ѝ третиране на два месеца /в процесния случай се установява два пъти третиране, през повече от два месеца, като преди процесния период е извършена на 5.11.2019 г./. Не се установява, съобразно този период от възпроизвеждане, дали периодично и своевременно, в рамките на точно определени периоди от време, е извършвано третиране.

Ето защо съдът намира, че искът е основателен. Установява се твърдяното от ищеца бездействие от страна на ответника, именно поради което е обичайно да се претърпят твърдените болки и страдания.

Съгласно чл. 52 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) при неимуществените вреди съдът определя обезщетението по справедливост, с оглед характера на деянието, естеството на увреждането и степента на претърпените морални страдания, като се отчете и времето на престой на ищеца в затвора, за което се претендира обезщетение. При отчитане на тези критерии, съдът намира, че справедливото обезщетение в случая е в размер на 100 лева.

По разноските. Ответникът следва да бъде осъден за сумата от 400 лв. направени разноски за адвокатско възнаграждение съобразно представения договор за правна помощ.

Въз основа на тези мотиви АССГ, 64 състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” при Министерство на правосъдието [населено място], да заплати на Д. Т. М., ЕГН [ЕГН] обезщетение в размер на 100 (сто) лева за претърпени неимуществени вреди за периода от 9.12.2019 г. до 15.12.2019 г. вследствие противоправно бездействие на длъжностни лица на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” [населено място], изразяващо се в неосигуряване на необходимото третиране срещу хлебарки и дървеници в Затвора С., както и 400 лв. разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред 3-членен състав на Административен съд София-град.

съдия:

